

גילויים חדשים בפרשת הסתבכותו של

קבלן הבניין התל-אביבי אברהם גונן

מאיר סימון, שנשלח לבית-הסוהר כאשמת זיוף, הסתבר קשות בחודש האחרון, כאשר חובותיו לבנק לאומי הגיעו ל-2.8 מיליון לירות. הוא טען שמסכום זה, מיליון אחד הוא הריבית על ההלוואה שקיבל בזמנו מהבנק.

הדיירים הפריזו

בדרישות

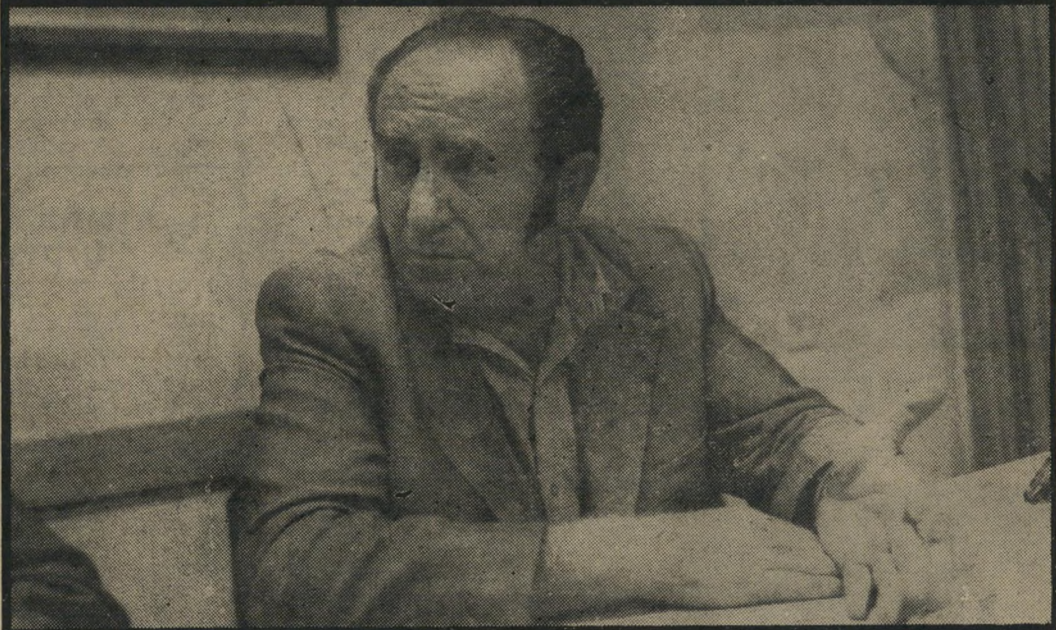
עקב התמוטטותו הכספית של הקבלן גונן נשארו שני בניינים שלו, אחד ברח' פינסקר 41 בתל-אביב, ובניין נוסף, ברחוב סוקולוב, בלתי גמורים. גונן קיבל מרוכשי הדירות בשני הבניינים האלה, חלק מן המחיר עליו הוסכם איתם, אך לאחר שהבנייה

המטוס שנחת ביום החמישי בשבוע שעבר בגמל-התעופה ברגוריון בלוד, ואשר הגיע מגרמניה הי-מעריבת, ירדו הקבלן אברהם (רמי) גונן ואשתו קלרה. אך בשל התדהמה שנפלה עקב חזרתו לארץ, ואחרי שנודע כי יצא לחו"ל לפני כשבועיים כשחובותיו נאמדים בחמישה מיליון לירות, לא שם איש לב לשני הגברים שעקבו אחריו ללא-הרף.

אחד מהם היה קרה, בעל שפמס דק, בשנות ה-50 לחייו, והשני נמוך-קומה, בעל שיער מחולתל. שני הגברים הללו ירדו מאותו המטוס אשר הביא את הקבלן ואשתו מגרמניה, תחנת-ביניים בדרום מבוקרשט, בירת רומניה, לתל-אביב.

בהגיעו לנמל-התעופה בלוד, הצהיר אברהם (רמי) גונן-גולדברג: „לא ברחתי לחוץ-לארץ, אינני פושע או

הנושים נעלו את הקבלן הבורח

במלון רומני ואילצוהו לחזור לארץ!

הופסקה והוא ברח לחו"ל, פנו הרוכשים לבית-המישפט וביקשו למנות כונסי-כספים לרכוש.

גונן הוא בעל החברות לבנייה גורלי ותרגא. בבעלותו היתה גם חברה שלישית, בה היה שותף עם בעל רשת מועדוני-לילה בגרמניה, אשר הגיע לארץ בתקופת 71-70, אך השותפות הזו התפרקה לפני כשנה, כאשר השותף החליט להיפרד מגונן בשל אי-הסכמתו לשיטת הניהול של החברה.

מה ששבר סופית את הקבלן אברהם גונן, נזירו את התמוטטותו הכספית, היה עיסקה שעשה בהרצליה, כאשר קנה מיגרש לבנייה, שילם עבורו 850 אלף לירות, אך זילזל בעובדה שעדיין היו במקום שישה דיירים.

דיירים אלה העלו דרישות כספיות מעבר לציפיות של הקבלן, עבור פינוי דירותיהם. המיגרש הוקפא 850 אלף הלירות שהשקיע בקניית המיגרש האצא, אך הבנייה שתוכננה לא החלה. באותו רגע החלה ההידרדרות.

כאשר חש הקבלן כי מעגל חובותיו הולך ומתהדק ונוכח שאין לו עוד תיקווה להתגבר על הקשיים, החליט לנסוע לחו"ל כדי להיחלץ.

רופא-השיניים

הכזיב

תחילה יצא לגרמניה, בניסיון לגייס סכום-כסף. אך לאחר שהתברר לו כי אינו יכול לסמוך על האיש שלו שם, רופא-שיניים ידוע מן העיר הגרמנית ברמן, המשיך מייד לרומניה. אשתו, אשר עזבה את ישראל מאוחר יותר, הצטרפה אליו. התחלטה נפלה על רומניה, כיוון שבין ישראל לבין ארץ זו אין הסכם הסגרה, אלא רק הסכם על החזרת גופות.

ברומניה התקבל גונן אצל קרובי משפחתו, ואחרי כך עבר להתגורר במלון. הוא אפתע מאד כאשר כעבור ימים ספורים גילו אותו נושיו, וילי שוורץ ומשה הורוביץ.

(המשך בעמוד 26)

פושט-רגל. חזרתי כדי להמשיך בהקמת הבניינים שלא השלמתי, ולהחזיר את החובות. מהכספים שאקבל תמורת הדירות, אני מקווה שאצליח להחזיר הכל.”

הנושים יצאו

בעקבות הקבלן

ני הגברים שליוו את הקבלן גונן בדרכו מבין קרשט ללוד, דרך גרמניה, אישרו הצהרה זו בחיוב רחב. הקרה, משה הורוביץ, סוחר מגרמניה, וחברו-למשימה, וילי שוורץ, גם הוא סוחר יואדי מערב-גרמני

ומא

מרסל זוהר

ניגשו למחרת היום, ה-25 באוקטובר, יחד עם גונן אל עורך-הדין שלו, ושם התחייב הקבלן כי תוך עשרה ימים, יחזיר לשוורץ 100 אלף מרקים גרמניים שקיבל ממנו לצורך עסקים משותפים.

וילי שוורץ הוועק, מביתו בשפרנקפורט, עליידי מנהל-המכירות של גונן בחברת גורלי, מירציה אהרונוביץ אשר הודיעו על יציאתו של הקבלן מהארץ, עקב הקשיים הכספיים בהם הסתבר. אהרונוביץ עצמו היה מודאג מן המשבר ההמור שפגע בעסקות-הבניין של הבוס שלו.

וילי שוורץ התקשר מייד עם משה הורוביץ, ושני הנושים יצאו יחדיו בעיקבות גונן. הם קיבלו מידע שה-קבלן הגיע לגרמניה אחרי שעזב בחשאי את ישראל, אך כעבור ימים אחדים המשיך בדרך לרומניה.

הקבלן אברהם גולדברג (שהחליף את שמו לגונן אחרי שהורשע לפני כשש שנים, בבית-המישפט, על הגשת תביעות סקטיביות לקבלת פיצויים מגרמניה, ונידון לתקופת מאסר של שנתיים. גונן היה שותף עם

נושה מיסי' 1
הגבר המיסטורי, המסתיר את פניו בעזרת התיק שלו, בפתח המלון קומודור בת"א, הוא הנושה משה הורוביץ. לידו, אחד מחברות הבורחים שמבלים איתו את הזמן, בתמונה מימין: הקבלן גונן שהגיע בסוף השבוע מגרמניה.

נושה מיסי' 2
וילי שוורץ, (בין שני מל' וויס) בכניסה לבית המלון קומודור, משפיל את ראשו כדי להסתיר את פניו מפני מצלמת העולם הזה. אחד המלווים הכריז: „אם זה היה קורה לנו בחוץ-לארץ, הייתי שובר לך את המצלמה.”